

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Emma. Et romantisk Eventyri fem Sange

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711576320/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Det tredje, hvis Evighed
 Hans sidste Kræfter overmanded.
 Han samler alt sit Mod engang,
 Han Emma seer i Haven ene.
 Men denne høitidsfulde Scene
 Fortjener for sig selv en Sang.

Anden Sang.

Den lyse Dagens Konge gled
 Igiennem gyldne Purpurskyer
 Sødt smilende bag Skoven ned.
 I hist og her adspredte Byer
 Lød Uftenloftens dunkle Lyd;
 Og Nattergalens første Toner
 Indbød fra mørke Bøges Throner
 Naturen til en stille Fryd.
 Ved Dammens Bred, hvor Vestenvinde
 Paa Bølgers rullende Krystal
 Fra Floras Døtre Kysse stjal,
 Sad, stien som Kierligheds Gudinde,
 Da nyfødt hun paa Cyprens Bred
 Sprang op i al sin Herlighed,
 Der Emma. Smilende Dioler
 Omringede den spæde Fod —
 Og Zephris Bæffens Sølv forlod —
 Og Solen sunked sine Straaler —
 Og Sangerinderne fløi ned
 Fra Træernes forgylde Toppe —
 Og Stjernebrød brød fremt deroppe:

At stue hendes Quidighed.
 Som Cynthia høitidelig
 Til Kælen Delyft Sielen vinker,
 Eudymion! naar efter dig
 Hun giennem selvgraae Skyer blinker
 J al sit melankolske Pragt,
 Sad hun i lette hvide Dragt,
 Som spøgende med Zephir glemte
 Den Dag, hvortil man den bestemte.
 Paa Blomsterbenken, hvor en Hær
 Af Rojer, Eijser og Violer
 Henfalmte den Skønne nær,
 Som Stjerneerne ved Lunas Straaler.

Med tunge Trin og mørke Blik,
 Onspændt af haabløs Elfsøvs Smerte,
 Vor Eginhart i Haven gik,
 Høis stille Fryd hans Rummer næste:
 „Synk, skønne Sol! for evig ned
 „J Vesterhavets fjerne Bølger!
 „Spild ikke meer din Herlighed
 „Daa mig, som Skræk og Død forfølger!
 „Skul, Luna, skul dit skønne Smil
 „Bag mørke tordenbangre Skyer!
 „Du, hende lig, min Længsels Jld
 „Med morddrift Tryllerie fornyer!
 „Tie med din søde Melodie,
 „Du Lundsens Kælnes Sangerinde!
 „Tie, Zephir! — hele Skabning, tie!
 „Hvert Spor af Lys og Liv forjvinde!
 „Tag, Elfo, sørgelig igien
 „De klagelige Sut, du lærte
 „Af Livets fiende, Dødens Ven —
 „Og ffæls, Natur! som dette Hjerte!“